Written by
Friday, 17 July 2009 06:05 - Last Updated Friday, 17 July 2009 06:13

வடித்தாக்கிளம்பி வீறுகொண்டழுந்தா
வங்கையாய் மடியனெ
இடித்தாச்சொன்ன கவியரசே..என் ஐயா
கூறும்பரப்பில் கூழிகளிலே தரைக்களிலே
சிதறுண்டா பதகைக் ஓவனெற்றுவாயே
தர்மமே மடிந்ததனெற்றா தலையில் அடிப்பாயே.
.உன்கூரலின் பிளம்பழுந்தா
உலகை எரிக்கும் சக்தியின் வீச்சடங்கி
சரிந்தா பிறழ்ந்தா நீர்கும்பிட்ட தயெவதத்தை
கூறகைண்டா பூரண்டாமாறி வணெண்ணிறமாய்.....

ஏனயொ உன்நிலத்தாப் பாட்டலெல்லாம்
விழலாக்கிறதைத்தா வீழ்த்தியதோ பூத்திரரை
நித்திரமைறிந்தா நடெங்கூறட்டை விட்டழுந்தா
கட்டியகோட்டை சிதறிப்போய் பூத்திதளிந்தனென்ன
போர்க்காலக்கவியனெற்றோம்
காற்ரோடா பரவி அகிலமலொம்
தரெவிறங்கி தீக்கூளித்தா ஆர்ப்பரித்தா
பற்றிப்படர்ந்ததலொம் கொழுகொம்பற்றா
மாட்டிமறுகி வான்பார்த்தா.....

போர்க்களத்தி;ல் அரணில்
போராடிநின்ற பிள்ளைகள் வீரத்தில்
வயல்பரப்பில் காட்டில்
கரவலை இழுக்கையில்
கட்டுமரம் வலிக்கையில்
தரெக்கூந்தில் திண்ணையில்
கொழுந்தடெத்த க□டதைோளளுத்த
உழபைபின் வியர்வையில் ஓராயிரம் பாட்டழெும்
மரக்கிளஎணியில் த□ங்கும் மகவுக்கா
சறேற்றினில் நாற்றுநடும் தாயிடமும் பாட்டழெும்

உழபைபின் மகத்துவம் சொல்லும்
உறிஞ்சுவோன் கொழுப்பசை சொல்லும்
ப□ட்டியவிலங்கொடிய பூகுவளிகாட்டிநிற்கும்
மக்கள் வாழ்வுடன் ஒன்றிப்போன
கலஇலக்கியமே
வயைத்துள் நிலதைத்துவாழும்